

Hugo Grotius

Incomparabilis Viris Hugonis Grotii Patris Patriae Alloquium Ad Arcam, Qua e carcere elatus est

[S.l.], [ca. 1630]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757653979>

Druck Freier Zugang

Cg-2243

[ca. 1630?]

Wm JH
INCOMPARABILIS
VIRI
HUGONIS GROTII
PATRIS PATRIÆ
ALLOQUIUM
AD ARCAM,

Quâ è carcere elatus est,

Editum

EX MUSEO

JOACHIMI MORSI,

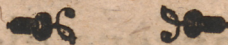

*Invidiam virtute, malum bonitate, favore,
Ofores vincam, spe precibusq; Deum.*

B 6 - 3038 2

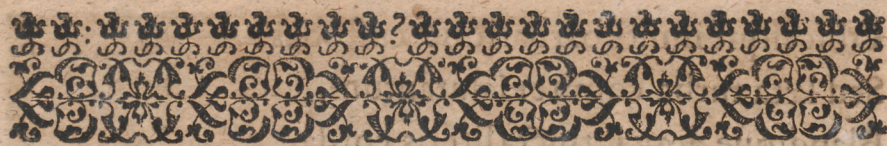

SIMON SIMONIDES
IN
IOSEPHO CASTO.

Virtus, honorum ô Domina Virtus omnium ;
Quanta est potestas, quanta majestas tua!
Tucui ades ; per ignium, per ensium
Aciam obviam, securus iter invenerit.

HUGONIS GROTI
ALLOQUIUM
AD ARCAM.

Ulces latebræ temporis domus parvi
Angusta, laxo quæ viam facis cœlo,
Clausum parumper Spiritum manumit-
tens;

Opus quod ægrè congregum manu multa
Interquiescens pertulit ferus miles,
Tandemque cæcum tradidit rati pignus
Lati vehendum Vahalis impetu prono:
Quas arca grates, quas tibi feram laudes?
Tibi fugata victa servitus cessit,
Tolerata septem post biennium menses.
Quod celsa tueor ostia libero vultu,
Quod durus aures non ferit seræ stridor,

A 2

Obi

Obicesque multi barbarique custodes:
Sed læta turba comiter salutantum,
Blandique amici, tineta literis corda,
(Qualis THUANO quo probatior nemo
PUTEANUS, & mens erudita TILENI)
Fastidiosas ire non sinunt luces:
Tibi hæc & si quid est aliud boni nobis,
Et si quid ultra restat, arca, debemus,
Quæ merita verbis si liberet æquare,
Opus tot esset, ferre quot soles, libris.

Eius-

EIUSDEM

SCAZONTES
DE CARCERE SUO.

Quos matris alvus carcer edit,
in lucem,
Queis corpus animum more car-
ceris vincit,
Quos morte functo terra carcer
expectat,
Nunquam nimis timere carce-
rem debent.

A 3

SIMON

Obicesque multi barbarique custodes:
Sed læta turba comiter salutantum,
Blandique amici, tincta literis corda,
(Qualis THUANO quo probatior nemo
PUTEANUS, & mens erudita TILENI)
Fastidiosas ire non sinunt luces:
Tibi hæc & si quid est aliud boni nobis,
Et si quid ultra restat, arca, debemus,
Quæ merita verbis si liberet æquare,
Opus tot esset, ferre quot soles, libris.

Eius-

EIUSDEM
SCAZONTES
DE CARCERE SUO.

¶ Uos matris alvus carcer edit,
in lucem,
Queis corpus animum more car-
ceris vincit,
Quos morte functos terra carcer
expectat,
Nunquam nimis timere carce-
rem debent.

SIMON SIMONIDES
DE
SPLENDIDA MISERIA
AULICORUM ET CURIALIUM

Misera fortuna: ò misera magnatum,
Felicitas: quis te expetendam censeat!
Quisve invidendam? nisi fatuus & insciens;
Colore quæ externo beatitudinem,
Mentiris; intus sorde putrescis mera:
Hæc namque pectora, quæ videntur splendidum
Quiddam nitere; auro, atque purpura super
Intecta; forte si reclusa quispiam
Aperiat, aut oculis penetret Lynceis;
Cruciatuum, laniatum, tumultuum
Inveniat officinam; & incudem affatim
Plagis dolatam: quippè pluribus domi
Ut imperemus; servandum ultrò est foris;

Domini

Dominiq³ majores ferendi ingratiis.
Porrò, ipsa ea imperatio, non fit sine
Summo labore, molestiaq³. siue enim
Humanitate utàre, & indulgentia;
Licentia viam instruas: siue potius
Severitate; odio atque contumaciae.
Omnino hominibus præesse difficillimum est.
Neque pecudum ulla gens, ita intractabilis
Habetur; atq³ homo. quæ enim unquam armenta, vel
Boum, vel aliarum id genus gregum, suis
Pastoribus, inimica visa, audita ve
Sunt! ut vel insidias inisse; vel necem
Patrasse; vel novâsse dirum quippiam
Sategerint! imò, & quò eas direxerit
Opilio, eunt: & quæ viret a pascere
Ostenderit, pascuntur; & quibus locis
Arcuerit, absistunt; fruiq³ commodis,
Et usibus suis, placidè & ultro sinunt.
Quorum omnium, contrariam sententiam,
In homine videas &c.

CASP. PEUCERUS
DE INCARCERATIO-
NE SUA.

Sunt hominum casus varii, multumque feren-
dum est,
Et sensus hominum sunt etiam varii.
Fac tua, fide Deo, perfer toleranda, taceque,
Vindictam tacito pectore mitte Deo.
Carcer & invidiæ rabies, injuria, livor;
Hæc ratione tibi nil nocuisse queunt.

Dominiq³, majores ferendi ingratiis.
Porro, ipsa ea imperatio, non fit sine
Summo labore, molestiaq³. siue enim
Humanitate utare, & indulgentia;
Licentia viam instruas: siue potius
Severitate; odio atque contumacia.
Omnino hominibus præesse difficillimum est
Neque pecudum ulla gens, ita intractabilis
Habetur; atq³ homo. quæ enim unquam ar-
Borum, vel aliarum id genus gregum, suis
Pastoribus, inimica visa, audita ve
Sunt! ut vel insidias inisse; vel necem
Patrasse; vel novâsse dirum quippiam
Sategerint! imò, & quò eas direxerit
Opilio, eunt: & quæ vireta pascere
Ostenderit, pascuntur; & quibus locis
Arcuerit, absistunt; fruiq³, commodis,
Et usibus suis, placidè & ultro sinunt.
Quorum omnium, contrariam sententiam
In homine videas &c.

